

Římskokatolická farnost Benátky nad Jizerou

Ladislava Vágnera 70/9, CZ 294 71 Benátky nad Jizerou I

IČO: 48680591; č.ú. ČS: 482350379/0800

www.farnostbenatky.cz

váš kněz

P. Marek Miškovský

mobil: 724 550 009

e-mail: marek.miskovsky@gmail.com

Další pravidelné aktivity

Modlitební setkání každý čtvrtek na faře od 16 hod.

Náboženství každý pátek 15-15:50 na faře

První pátek v měsíci po mši svaté tichý výstav Nejsvětější svátosti s pozhánáním

Zpovídání přede mší svatou a kdykoli na přání a protože není kde, (řádným místem ke zpovědi je zpovědnice v kostele), tak zatím vlastně kdekoli.

Pokus o neprodejný občasník římskokatolické farnosti Benátky nad Jizerou. Pro vnitřní potřebu vydává: Římskokatolická farnost Benátky nad Jizerou, Ladislava Vágnera 70/9, CZ 294 71 Benátky nad Jizerou I, IČ: 48680591; č.ú. ČS: 482350379/0800; www.farnostbenatky.cz; Redakční rada: P. M. Miškovský (tel.: 724 550 009, e-mail: marek.miskovsky@gmail.com).

Různé — příležitosti — nabídky

► Jste-li někdo schopný a ochotný pomoci s údržbou www stránek farnosti, přihlaste se.

► Máte-li nemocné, dejte vědět, ať je mohu navštívit.

► Víte-li o funkční zpovědnici, hledám. Zn. Abych mohl zpovídat.

► Oslovil-li vás tento plátek, dřímá-li ve vás redaktorský či pisatelský potenciál, či chcete-li, aby ještě někdy vyšel, řekněte to a třeba vymyslete jméno...

LIST FARNÍKŮM BENÁTECKÝM

O druhé neděli v mezidobí

15. ledna 2017

Carissimi* bratři a sestry, milí farníci

Když mě v podvečer 7. prosince zabzučel telefon na stole, seděl jsem ve studovně naší útulné univerzitní knihovny, která se nachází nedaleko proslulého Campo de Fiori v centru Říma, a snažil se pracovat na své doktorské Tesi z Cirkevního práva. Podle čísla jsem poznal, že se jedná o pana generálního vikáře z Prahy. Zašel jsem do vedlejší místnosti a – hledě na mohutnou fasádu Palazzo Farnese – si vyslechl jeho sdělení, že od prvního ledna nastupuji do Benátek nad Jizerou po otci Andrzejovi Grygielovi. Zeptal se mne, zda něco k tomu mám, k čemuž jsem neměl nic, poděkoval jsem mu a jen se zeptal, zda to otec Andrzej už ví, abych se s ním mohl spojit. Ten den jsem se už na doktorátu ani nepokoušel pracovat...

(pokračování na další straně)

Mému předchůdci...

Otci Andrzejovi

Milí farníci, od roku 2008 jste ušli kus společné cesty spolu s mým předchůdcem, otcem Andrzejem Czeslawem Grygielem. Na hodnocení jeho práce nejsem kompetentní (ostatně k převzetí farnosti po stránce administrativní by mělo dojít až v nadcházejícím týdnu), ale co jsem již okusil je více než týden života na faře, která je právě díky němu opravena a prakticky a příjemně zařízena. Druhou viditelnou devizou farnosti – a také pastoračního působení otce Andrzeje – jste vy. Nakolik jsem se s vámi mohl setkat, dostalo se mi od vás přátelského přijetí i praktické pomoci, a je vidět, že si svého kněze vážíte.

Za to, a všechno dobré, co v benátecké farnosti otec Andrzej za osm let svého působení vykonal mu buď Hospodin štědrým odplatitelem a provázej ho v jeho dalším působení svým pozhánáním.

Nakonec vás chci ještě poprosit o modlitbu za maminku otce Andrzeje, která byla již delší dobu nemocná a kterou si Pán života a smrti povolal z tohoto světa k sobě tento pátek (13. ledna). Ať ji Pán dá své odpočinutí a život věčný. *Requiescat in pace!*

Děkuji za vaše modlitby, kterými ji i otce Andrzeje provážíte.

P. Marek

*(nejdražší)

Je mnoho darů, za které nebudeme celou věčnost dost děkovat. Prvním z nich je dar rodiny, našich rodičů, kteří nás vychovali, a druhým je dar víry.

Dostalo se mi obojího. Vyrostl jsem v normální katolické rodině. To znamená, že mám jednoho tatínka, jednu maminku (kteří též měli každý pouze jednoho tatínka a maminku), několik sourozenců (3) k tomu, a o víře v Pána Boha jsem nepotřeboval diskutovat, protože tu jsem viděl kolem sebe jako něco přirozeně k životu patřícího.

Pocházím z Prahy-Střešovic, z farnosti sv. Norberta. V kostele sv. Norberta jsem byl 4. června 1972, necelý měsíc po narození, pokřtěn a v něm jsem také začal ve svých pěti letech ministrovat. Tenkrát v něm sloužil otec Dr. Jaroslav Zrzavý. Pod jeho vedením jsem poznával život víry. V jeho životě jsem pak viděl život svatého kněze: lásku k Pánu Ježíši, zvláště v eucharistii, a lásku k lidem. (To všechno jsem si uvědomil až mnohem později.)

Po maturitě na stavební průmyslovce jsem pokračoval dál ve studiu, abych se stal stavařem-vodařem. V závěru studia jsem rok pobýval na projektu ve Švýcarsku, kde jsem poznal dalšího skvělého kněze, českého misionáře, salesiána P. Josefa Šimčíka. Jako cizinec jsem vnímal místní církev s jejími problémy v jiném světle a začal jsem si uvědomovat i mnoho svých nedostatků. Asi od poloviny mého pobytu jsem se začal denně modlit sv. růženec s prosbou o světlo do mého dalšího konání: Mám dál studovat, začít pracovat nebo jít na vojnu?

Pomaloučku jsem si však ve svém tázání začal uvědomovat, že nejprve je třeba vyřešit otázku mého životního povolání. Začal jsem vidět, že chci-li být upřímný, musím se tázat úplně od začátku a nevyklouzat žádnou možnost předem. Došlo mi, že ode mne může Bůh nakonec chtít i něco jiného, než jsem si pro něj připravil já. To mě polilo horko. Chtěl jsem však pravdivou odpověď a tak jsem to nevzdal. Nastal boj na kolenou, boj s Pánem Bohem. Pokračoval jsem se svatým růžencem a postupně se přede mnou začaly rýsovat nové obzory, které jsem si nikdy nepředstavoval (a ani nepřál): Připustil jsem i možnost kněžství.

V tomto rozpoložení jsem se vrátil domů a dokončil školu. Prosil jsem o modlitby – zvláště sestry karmelitky v Praze a v Dačicích, kam jsme s kamarády jezdili pomáhat při zařizování nového kláštera. Po nějakém měsíci mi už bylo jasno: Mám být knězem. Potřeboval jsem však někoho, aby se mnou vše probral. Po krátkém hledání jsem nakonec skončil u našeho bývalého pana faráře, otce Jaroslava, který tou dobou působil ve vedlejší farnosti sv. Gotharda v Praze-Bubenči. Ten mě takřikajíc „rozebral“. Položil přede mně všechny radosti i těžkosti kněžského života požadavky a úkoly a na závěr našeho rozhovoru mi řekl, ať přijdu, až budu mít jasno. To bylo přesně to, co jsem potřeboval. Třetí den jsem byl zpátky a pak už šlo vše jako na drátku.

Nejprve audience u pana arcibiskupa, kardinála Vlka, potom seminář, studium, modlení... Byly jistě i těžké chvíle, kdy jsem měl pochybnosti o sobě, ale o svém povolání už ne – v tom byl klid a tichá radost spojená s očekáváním.

Během doby přípravy jsem absolvoval roční základní vojenskou službu a po ukončení studia roční pastorační praxi v Budyni nad Ohří. Po jáhenském svěcení, které mi udělil pan kardinál 28. května roku 2002 jsem rok působil v Kolíně a 21. června roku 2003 jsem byl v pražské katedrále sv. Víta Miloslavem kardinálem Vlkem arcibiskupem pražským vysvěcen na kněze.

Pravidelné bohoslužby v naší farnosti (v zimním období)

8:30 Předměřice (2. a 4. neděli v měsíci)

10:00 Benátky n. J.

Ne (1., 3., 5. neděli v měsíci: farní kostel (horní)
2. a 4. neděli v měsíci: dolní kostel)

14:00 Zdětín (2.,3.,4.,5. neděli v měsíci)

St 17:00 Benátky n. J.: kaple fara

9:00 Benátky n. J.: dolní kostel

Čt 14:30 Domov u Anežky (Benátky n. J.)
jednou za tři týdny (26.1. a dále)

Pá 17:00 Benátky n. J.: kaple fara

So 15:00 Kostelní Hlavno jednou za dva týdny (21.1. a dále)

Následovaly dva kaplanské roky u sv. Antonína v Praze-Holešovicích a u sv. Gotharda v Praze-Bubenči a od 1. září 2005 jsem byl ustanoven administrátorem v Roudnici nad Labem a excurrando v dalších sedmi (resp. osmi) farnostech, roku 2006 sloučených do jedné „velkofarnosti“ Roudnice nad Labem. Na svém prvním samostatném místě na Podřipsku jsem prožil krásné (necelé) tři roky, abych byl v polovině roku 2008 přeložen na jih arcidiecéze, do farnosti Sedlčany a odtud spravoval dalších pět (resp. šest) dalších farností, roku 2009 sloučených do jedné sedlčanské „velkofarnosti“.

Opět po třech letech jsem byl na žádost Metropolitního církevního soudu v Praze panem arcibiskupem – už Dominikem Dukou – poslán studovat Církevní právo na Papežskou Universitu Svatého Kříže (*Pontificia Università della Santa Croce*) do Říma. V létě 2014 jsem ukončil tříleté licenciátní studium a dále pokračuji na doktorské práci v oboru manželského práva (*La potestà del Vecovo diocesano sanare matrimonio civile dei due cattolici. La prassi e le prospettive a norma del can. 1165, § 2 CIC*). Dopsání a obhájení jsem původně plánoval na letošní rok...

Nesedím nad doktorátem (i když vím, že nejspíše za pár týdnů se budu muset k přerušené práci vrátit, jinak ji nikdy nedokončím). Jsem na prvním místě vašim knězem. Každý den nestačím v údivu děkovat Pánu za vše co denně zažívám všude tam, kam mě On posílá. Modlím se za vás, za vaše rodiny, za celou naši farnost a všem vám na přímělu Panny Marie, královny rodin a Matky Církve žehnám.

Váš P. Marek Miškovský